

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/353/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1414216433
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1414216433.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: N.. L. H., X. L. X, Bratislava proti odporcovi: N.. G. W., X. W. XX, X., zastúpený: JUDr. Miroslava Tencerová, advokátka, Hurbanovo nám. 5, Bratislava o náhradu nemajetkovej ujmy a o nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 16C/287/2014-93 zo dňa 22.4.2015, pomerom hlasov 3:0 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava IV v Bratislave č.k. 16C/287/2014-93 zo dňa 22.4.2015 potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi nenakladať s nehnuteľnosťami v jeho vlastníctve:

1. bytom č. XX, nachádzajúcim sa v X. na W. X v bytovom dome, súp. číslo XXXX, kat. územie W. P., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX,
2. pozemkom, parc. č. XXXX/XXX o výmere 578 m2, kat. územie W. P., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX,
3. stavbou - rodinným domom nachádzajúcim sa v X. na W. D. Č.. XX, súp. č. XXX, postavený na parc. č. XXX/XXX, kat. územie Č., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX,
- X. pozemkami parc. č. XXX/XXX o výmere 133 m2 a parc. č. XXX/XXX o výmere 558 m2, kat. územie Č., zapísané na liste vlastníctva č. XXXX,
5. nebytovým priestorom - garážou na X. p., priestor č. X - XXX nachádzajúcou sa v X. na W. Č.. X, súp. číslo XXXX, kat. územie W. P., zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 27.12.2013 domáha od odporcu zaplataenia náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 150 000,- Eur titulom ochrany osobnosti. Podľa jeho názoru odporca neoprávnene zasiahol do jeho práva na ochranu osobnosti tým, že listom zo dňa 16.12.2010 oznámil jeho manželke nepravdivý údaj o ňom, a značne tak narušil jeho rodinné a manželské vzťahy, čím rozvrátil ich manželstvo.

Návrhom doručeným súdu dňa 9.4.2015 sa navrhovateľ domáhal, aby súd nariadil predbežné opatrenie z dôvodu, že by výkon rozhodnutia mohol byť ohrozený. Bezprostredne hroziaca ujma má spočívať v tom, že navrhovateľ sa dozvedel od dôveryhodnej osoby, že súčasný nájomca garáže špecifikovanej v bode 5. návrhu na predbežné opatrenie, má záujem ju od odporcu kúpiť. Došlo by tým k zníženiu majetku odporcu a ohrozeniu výkonu súdneho rozhodnutia. Ten istý nájomca, ktorý má v nájme predmetnú garáž, obýva byt č. XX v X. na W. X, vo vlastníctve odporcu špecifikovaného vo výroku 1. návrhu. Ak súčasný nájomca odkúpi od odporcu predmetnú garáž, možno dôvodne očakávať, že kúpi od odporcu aj uvedený byt. Tým by došlo k ešte výraznejšiemu zníženiu majetku odporcu a obave z ohrozenia exekúcie.

Súd poukázal na ustanovenia § 76 ods. 1 písm. e) a 102 Občianskeho súdneho poriadku a konštatoval, že predpokladom nariadenia predbežného opatrenia je potreba dočasnej úpravy pomerov účastníkov

alebo obava, že by výkon exekúcie bol ohrozený. Obidva dôvody musia byť v konaní o nariadenie predbežného opatrenia aspoň osvedčené. V predmetnej veci navrhovateľ nariadenie predbežného opatrenia odôvodnil obavou z ohrozenia exekúcie. Neuviedol však žiadne relevantné dôvody na nariadenie predbežného opatrenia, ani nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie tvrdenej obavy, že by exekúcia bola ohrozená. Samotná obava navrhovateľa z prípadného predaja nehnuteľností vo vlastníctve odporcu odporcom ich nájomcovi nie je pre nariadenie navrhovaného predbežného opatrenia relevantná. Súd preto návrh na nariadenie predbežného opatrenia ako nedôvodný zamietol s tým, že o náhrade trov predbežného opatrenia rozhodne súčasne s rozhodnutím vo veci samej.

Uznesenie napadol odvolaním navrhovateľ, podaním zo dňa 31.5.2015. Predovšetkým namietol, že okresný súd zamietol jeho návrh na predbežné opatrenie, ktorý v uznesení uviedol tak, že nie je totožný s jeho návrhom na predbežné opatrenie zo dňa 4.4.2015. Tým poškodil a zmaril jeho podanie. Pochybenie videl v tom, že v napadnutom uznesení nie sú uvedené všetky údaje, ktoré on uviedol vo svojom návrhu - napríklad nie je uvedené poschodie, na ktorom sa nachádza byť popísaný pod č. 1 a podiel vlastníctva k nemu, nie je uvedené parc. číslo bytového domu a spoluvlastnícky podiel na jeho spoločných častiach a zariadeniach, rovnako miesto a spoluvlastnícke podiely k pozemkom pod bodom 2. a 4., a iné. Nie je pravdivé tvrdenie súdu, že neuviedol žiadne relevantné dôvody na nariadenie predbežného opatrenia. Poukázal na konkrétnu informáciu od dôveryhodnej osoby - správcu nehnuteľností Spoločenstva vlastníkov XXXX na W. X, Y. U., ktorý môže dosvedčiť úmysel nájomcu garáže vo vlastníctve odporcu, odkúpiť ju od neho. Tým by osvedčil aj úmysel odporcu garáž odpredať. Preukázala by sa tak obava navrhovateľa o reálnom ohrození exekúcie do budúcnosti znížením majetku odporcu. Súdu nič nebránilo vykonať navrhnutý dôkaz výsluchom svedka, pričom sa ani sa týmto návrhom v uznesení nevyporiadal. Domáha sa, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil v jeho prospech, alebo ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Vo veci predovšetkým nie je osvedčený základný nárok navrhovateľa vo veci samej. Aj keď dokazovanie nie je skončené, už na základe doterajšieho obsahu spisu možno dospieť k záveru, že finančná pohľadávka navrhovateľa na uhradenie sumy 150 000,- Eur je zjavne len hypotetická a závislá od úvahy súdu. Nejde o konkrétnu pohľadávku zo záväzkového vzťahu účastníkov konania. Navrhovateľ sa domáha žalobou podanou na súd dňa 27.12.2013 ochrany jeho osobnosti, pričom k difamačnému útoku a zásahu do osobnostných práv navrhovateľa malo dôjsť listom právneho zástupcu odporcu zo dňa 16.12.2010, ktorý bol doručený jeho manželke dňa 22.12.2010. List súvisí s činnosťami spojenými s výkonom funkcie odporcu ako zástupcu vlastníkov bytov v bytovom dome. Už časový rozdiel 3 rokov medzi vystavením a doručením listu v decembri roku 2010 a podaním žalobného návrhu v decembri roku 2013, a aj samotný obsah listu, vážne spochybňujú tvrdené následky na osobnostných právach navrhovateľa, spočívajúce v rozvrátení jeho manželstva. Navyše, ak by aj súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že k určitému zásahu do práv navrhovateľa došlo, je len na jeho úvahe aký druh satisfakcie bude považovať za primeraný. Či napríklad nepostačí len samotné konštatovanie porušenia práva, alebo morálna satisfakcia vo forme ospravedlnenia. Finančné odškodnenie nemajetkovej ujmy zásahom do osobnostných práv prichádza do úvahy len výnimočne, pri obzvlášť závažných následkoch v príčinnej súvislosti so zisteným zásahom, kedy by morálna satisfakcia zjavne nebola postačujúca. Súd musí rovnako veľmi dôsledne zvažovať aj výšku priznanej náhrady. V prejednávanej veci navrhovateľ požaduje zaplatenie náhrady vo výške 150 000,- Eur, ktorá sa už v tomto štádiu javí ako značne neprimeraná a nereálna vo vzťahu k tvrdenému zásahu.

Vo veci navrhovateľ podal už tretíkrát návrh na nariadenie predbežného opatrenia. Všetky návrhy majú rovnaký petit spočívajúci v obmedzení práva odporcu disponovať s jeho vlastníctvom k špecifikovaným nehnuteľnostiam. Prvý návrh zo dňa 14.2.2014 vzal navrhovateľ späť podaním z 15.4.2014 a konanie bolo zastavené. Druhý návrh podal dňa 7.7.2014, v ktorom hrozbu ohrozenia budúcej exekúcie zdôvodňoval obštrukciami, ktoré odporca môže robiť so zámerom, aby bola zmeškaná premičacia lehota podľa § 42a OZ. Uznesením zo dňa 8.1.2015 okresný súd tento návrh zamietol ako nepreukázaný a nedôvodný. Uznesenie bolo na odvolanie navrhovateľa potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 7Co/113/2015 z 27.2.2015. Následne podal navrhovateľ ďalší návrh na nariadenie rovnakého predbežného opatrenia podaním zo dňa 4.4.2015, ktorý modifikoval len tvrdením, že má informáciu o záujme nájomníka garáže vo vlastníctve odporcu, kúpiť ju od neho, čím je podľa názoru navrhovateľa preukázaný aj úmysel odporcu svoju garáž odpredať. Odhliadnuc od toho, že nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že ak niekto má úmysel niečo kúpiť, vlastník musí mať automaticky úmysel svoje vlastníctvo predať, podstatné je to, že aj keby bola garáž odpredaná, nedošlo by k

zmenšeniu majetku odporcu, pretože by za garáž získal finančné prostriedky. Došlo by teda len k zmene formy jeho majetku. Navyše hodnota všetkých nehnuteľností, popísaných v návrhu na predbežné opatrenie, zjavne podstatne prevyšuje výšku požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy v sume 150 000,- Eur, a ani v prípade osvedčenia základného nároku, a aj bezprostredne hroziacej ujmy, by nebol dôvod na tak široké obmedzenie dispozície odporcu s jeho majetkom. Keďže neboli zistené žiadne dôvody na vecnú zmenu napadnutého uznesenia, je nadbytočné zaoberať sa pochybeniami v prepise obsahu návrhu navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia do napadnutého uznesenia.

Z týchto dôvodov odvolací súd podľa § 219 ods. 1 O.s.p. napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

O trovách konania spojených s rozhodnutím o návrhu na vydanie predbežného opatrenia, rozhodne súd prvého stupňa v rozhodnutí, ktorým sa konanie skončí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.